

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžf/40/2015
Identifikačné číslo spisu:	2014200211
Dátum vydania rozhodnutia:	01.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2014200211.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Mgr. T. F., bytom Q., proti žalovanému: Daňový úrad Trnava, Hlboká 8/1, Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 9214301/5/2667901/2012/Jaš zo dňa 24. septembra 2012, o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/17/2014-50 zo dňa 26. marca 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/17/2014-50 zo dňa 26. marca 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením konanie podľa § 250i ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) a podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. v spojení s § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil pre nedostatok podmienky konania spôsobenej neexistenciou žalobou napadnutého rozhodnutia. Účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia popísal skutkový stav zistený z pripojeného administratívneho spisu, na základe čoho zistil, že ešte pred podaním žaloby došlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia žalovaného, a to na základe mimoriadneho opravného prostriedku - preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Krajský súd ešte nad rámec poukázal na svoj názor o tom, že žalobou napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím procesnej povahy. Podľa krajského súdu, ako samotná výzva na zaplatenie daňového nedoplatku v náhradnej lehote, tak aj následné rozhodnutie o námietkach podaných voči uvedenej výzve, sú procesnými rozhodnutiami, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva.

Prvostupňový súd taktiež uviedol, že žalobca nesplnil jednu z obligatórnych podmienok, a to podanie

žaloby v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia príslušného finančného orgánu.

II.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom žiadal, aby najvyšší súd zrušil uznesenie krajského súdu č.k. 20S/17/2014-50 zo dňa 26. marca 2015 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z dôvodu, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné a taktiež nezistil náležité skutkový stav.

Žalobca v odvolaní namietal, že krajský súd prehliadol, že žalobca sa domáhal ochrany svojich práv podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca sa v odvolaní venoval predovšetkým výkladu čl. 46 ods. 1 a ods. 2. Ústavy Slovenskej republiky.

Procesný postup daňového orgánu pri konštituovaní jeho rozhodnutia, ktorý je v rozpore so zásadami spravodlivého procesu a Ústavou Slovenskej republiky, bol súd podľa názoru žalobcu, povinný vyhodnotiť ako závažnú vadu nenapĺňajúcu materiálnu stránku práva na spravodlivú ochranu, ktorá v konečnom dôsledku objektívne bráni účastníkovi daňového konania riadnemu uplatneniu dôležitých procesných práv, ktoré slúžia na ochranu jeho práv a oprávnených záujmov.

Daňový úrad, podľa názoru žalobcu, odôvodnil svoje rozhodnutie bez presvedčivých právnych premís, ktoré bolo nutné zodpovedať s prihliadnutím na okolnosti prípadu. Takéto neúplné a nevyvážené zdôvodnenie potom prima facie prirodzene vzbudzuje dôvodné pochybnosti o presvedčivosti rozhodnutia a spravodlivom usporiadaní vzťahov medzi občanom a štátom.

III.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu vyjadril a žiadal, aby najvyšší súd uznesenie krajského súdu 20S/17/2014-50 zo dňa 26. marca 2015 potvrdil ako vecne správne a zároveň uviedol, že zotrváva na svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 24.07.2014.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Z pripojeného spisového materiálu odvolací súd zistil, že Daňový úrad Trnava, pobočka Piešťany výzvou č. 9214301/5/1871969/2012/Jaš zo dňa 19.07.2012 vyzval žalobcu, aby v náhradnej lehote 15 dní odo dňa doručenia zaplatil daňový nedoplatok na dani z príjmov fyzickej osoby vo výške 56,38 € za zdaňovacie obdobie rok 2011. Žalobca následne podaním zo dňa 09.08.2012, doručeným Daňovému úradu Trnava, pobočka Piešťany dňa 13.08.2012 podal voči uvedenej výzve zo dňa 19.07.2012 námietky. Daňový úrad Trnava, pobočka Piešťany výzvou č. 9214301/5/2419819/2012/Jaš zo dňa 05.09.2012, doručenou žalobcovi dňa 08.09.2012, vyzval žalobcu na odstránenie nedostatkov podania zo dňa 09.08.2012.

Rozhodnutím o námietke č. 9214301/5/2667901/2012/Jaš zo dňa 24.09.2012, Daňový úrad Trnava, pobočka Piešťany nevyhovel námietke žalobcu podanej proti výzve 9214301/5/1871969/2012/Jaš zo dňa 19.07.2012. Žalobca následne žiadal o prejednanie predmetnej veci v jeho prítomnosti, na základe čoho sa dňa 15.11.2012 konalo na príslušnej pobočke Daňového úradu Trnava ústne pojednávanie, o priebehu pojednávania bolo vyhotovená Zápisnica o ústnom pojednávaní č. 9214301/5/3360226/2012/Jaš zo dňa 15.11.2012. Daňovému úradu Trnava, pobočka Piešťany bolo dňa 20.11.2012 doručené podanie žalobcu označené ako Sťažnosť a žiadosť o mimoriadne preskúmanie obsahu rozhodnutia daňového úradu č. 9214301/5/3360226/2012/Jaš.

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím č. 1100307/1/151422/2013 zo dňa 28.03.2013, postupom podľa § 77 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „daňový poriadok“) zrušilo rozhodnutie č. 9214301/5/2667901/2012/Jaš zo dňa 24.09.2012 s odôvodnením, že príslušný správca dane mal po nedoplnení právnych relevantných námietok zo strany žalobcu postupovať v súlade s § 13 ods. 9 daňového poriadku, a teda zaslať daňovému subjektu, žalobcovi, oznámenie o skutočnosti, že podanie žalobcu sa považuje za nepodané.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p., žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Trnave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého uznesenia, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozhodnutia.

Z obsahu súdneho spisu krajského súdu vyplýva, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 9214301/5/2667901/2012/Jaš zo dňa 24. septembra 2012 bolo žalobcovi doručené dňa 03.10.2012. Koniec lehoty na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia pripadol na 03.12.2012 (pondelok). Žalobca podal žalobu na poštovú prepravu dňa 19.03.2014, teda po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty (§ 250b ods.1 O.s.p.). Na základe uvedeného najvyšší súd konštatuje, že žalobca nesplnil jednu zo základných a zároveň obligatórne stanovených podmienok, keď žalobu nepodal v zákonom stanovenej lehote. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

Odvolací súd taktiež z priloženého administratívneho spisu zistil ďalšiu podstatnú skutočnosť pre posúdenie prejednávanej veci, a to, že žalobcom napadnuté rozhodnutie žalovaného o námietke č. 9214301/5/2667901/2012/Jaš zo dňa 24. septembra 2012 bolo zrušené rozhodnutím Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1100307/1/151422/2013 zo dňa 28.03.2013, a to na základe mimoriadneho opravného prostriedku - preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Predmetné rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR bolo žalobcovi riadne doručené a právoplatnosť nadobudlo dňa 22.04.2013.

Podľa § 250i ods. 4 O.s.p., ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd vzhľadom na uvedené skutočnosti konštatuje, že došlo k naplneniu ustanovenia § 250i ods. 4 O.s.p., keď došlo k zrušeniu rozhodnutia finančného orgánu.

Keďže žalobca podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného po zákonom stanovenej dvojmesačnej lehote a zároveň napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo ešte pred podaním žaloby právoplatne zrušené, najvyššiemu súdu neostávalo nič iné, ako uznesenie krajského súdu o zastavení konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. Vzhľadom k tomu, že boli zistené závažné procesné pochybenia, pre ktoré bolo nutné konanie zastaviť, odvolací súd nepovažuje za potrebné preskúmať

meritum veci.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p., tak, že žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.